

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

**МАТЕРІАЛИ
X Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

17 травня 2017 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали X Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2017. – 385 с.**

Організаційний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор – заступник голови оргкомітету;

Камінська Ольга Володимирівна – доктор психологічних наук, професор – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Безверха Оксана Володимирівна – аспірант;

Богачик Марина Сергіївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Павлюк Тетяна Олександрівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Падалка Ольга Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Синяк Степан Леонідович – кандидат історичних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 27.04.2017 р.)

СУТЬ БОНАПАРТИСТСЬКОГО ПРОЕКТУ В ІНТЕРПРЕТАЦІЯХ СУЧАСНИКІВ НАПОЛЕОНА ІІІ

*Биков Олександр Володимирович, студент
Науковий керівник: Северова О.В., доцент
Рівненський державний гуманітарний університет*

Після революційної доби із основних особливостей бонапартистського порядку є прихід харизматичного лідера, який претендує на те, щоб висловлювати інтереси всіх класів суспільства, але при цьому не спиратися безпосередньо на жодний клас, а тільки на бюрократію і армію. Виходячи з цього, можна зробити висновок, що лідер, який спирається на бонапартистський режим, свого роду як функція або персоніфікована владна закономірність, являє собою не просто воєначальника, а переможного харизматичного полководця. І при цьому, що важливо він є «продуктом» страху як стійкого соціопсихологічного стану частини постреволуційного суспільства. Зберігаючи частину завоювань революції, полководець зупиняє її потік, вводячи його в течію нової законності. Тим самим він і отримує підтримку політичних і соціальних сил, які побоюються подальшого розвитку революційної кризи, але зацікавлені в збереженні вигідних для себе змін, здійснених революцією [6, с. 18].

Бонапартизм (в тій чи іншій історичній формі) виступає як логічна завершальна фаза великих історичних циклів, пов'язаних, як правило, з радикальними соціальними змінами. На основі цього деякі дослідники висловлюють тезу про бонапартизм як вищу стадію всіх радикальних революцій, коли відбувається синтез нового зі старим.

Ситуації криз, в яких стали можливі перевороти бонапартистського типу, характеризуються подібними рисами: революційні потрясіння всередині країн (революції у Франції 1789 р. і 1848 р., революційні страйки і війна в Алжирі в 1947 р, розпад СРСР, війна в Чечні в сучасній Росії). Ці потрясіння, що відбуваються на тлі послаблення економіки і поляризації суспільства, викликають побоювання правих і агресивність лівих. У цих умовах виникає нагальна потреба в деякому вищому арбітрі – політичному діячі (харизматичному лідері), що стоїть над партіями і парламентськими дебатами, який в силу свого морального капіталу (перш за все блискучих військових перемог) виявив свою здатність згуртувати суспільство.

У разі необхідності подібний сильний правитель швидко відшукується серед військових лідерів, політиків або серед вождів попереднього періоду, що опинилися у відставці або навіть в еміграції. Ця ситуація часом (особливо в країнах третього світу) носить майже комічний характер як, наприклад, триразове повернення до влади Х. Перона в Аргентині. Поступово відбувається зміщення влади лідера (від грудня 1848 р. до грудня 1852 р. (Друга республіка у Франції), від червня 1958 р до жовтня 1962 р. (діяльність Ш. де Голля у Франції) і створення режиму плебісцитарної демократії. Цей процес теоретично супроводжується рядом позитивних тенденцій – безпрецедентним підйомом економіки, посиленням зовнішньополітичного впливу країни.

Будучи консервативним за своєю соціальною природою, бонапартизм спочатку спирається на праві елементи суспільства (у Франції легіслатури 1848-1851 і 1958-1962 рр.), але потім інтегрує в систему влади елементи та представників різних політичних сил – від якобінців до термідоріанців. Пріоритетне значення в умовах кризи і державного перевороту має опора на армію і сили держбезпеки, які є постійними вертикальними опорами режиму.

Революції нового часу – англійська, французька, російська, а в новітній час – демократичні революції в країнах Східної Європи, були наслідком об'єктивних причин: політичних, соціальних, ідеологічних криз, які концентрувалися в кризу влади і її легітимності. Ці революції, однак, могли стати реальністю насамперед внаслідок неспроможності і слабкості держави [3, с. 123]. Крах держави в ході великих соціальних потрясінь і неможливість її відновлення робить події некерованими, змушуючи їх ініціаторів пливати за течією. Даний феномен спонтанності пояснює післяреволюційні тенденції до стабілізації влади, посилення централізації і бюрократизації.

Складна соціальна природа бонапартизму, що поєднує риси демократичного і авторитарного режимів, ускладнювала визначення його соціальної природи і функцій. Основні суперечки розгорнулися у Франції в ході встановлення режиму Луї Наполеона з наступних питань: співвідношення демократії та авторитаризму, недоліки самої демократії і позиція лібералізму, класові причини бонапартизму, бонапартизм як модернізація згори.

Найбільший внесок у формування сучасної концепції бонапартизму внесли три доктрини – ліберальна, революційна і реформістська. Порівняння трьох основних творів присвячених бонапартизму, що представляють ці три течії – В. Гюго, К. Маркса і П.-Ж. Прудона, дозволяє виявити як загальне, так і особливе між ними. Всі ці мислителі – сучасники бонапартистського перевороту – дають різне пояснення цьому феномену та його циклічності.

Ліберальна концепція асоціюється з В. Гюго, який у відомому памфлеті - «Наполеон малый» склав свого роду театральний сценарій подій перевороту, давши нову версію античних уявлень про опір тиранії і поставивши для цього в центр уваги саму особистість принца-президента [1]. В цьому відношенні він розвивав ідеї А. де Сталь і Б.Констана, які засуджували "військовий деспотизм" першого бонапартистського режиму і сприяли його ліберальній трансформації. Ліберали, як Гюго, дотримувалися жорсткої протестної позиції, засудивши державний переворот з точки зору морального ідеалу і конституції. Вищою політичною цінністю для них була ліберальна демократія, а самостійно значущою суспільною метою – демократична конституція 4 листопада 1848 р., стаття 68 якої дозволяла визнати нікчемними результати діяльності успішного принца-президента. Ліберали послідовно виступали проти ідеї (що об'єднала до 1851 р. бонапартистів і монтаньярів) реформування конституції з метою дозволу принцу-президенту домагатися проведення загальних виборів після закінчення його президентського мандата. Бонапартистський переворот, здійснений фактично для досягнення цієї мети, виявився першим антиліберальним переворотом новітнього часу. Тому він викликав шок у сучасників, вражених механічними діями армії, яка сліпо виконувала накази про розстріли натовпів народу та інтелігентів на барикадах. Ліберальна інтелігенція відчувала глибоке презирство до мас, які обрали Наполеона ІІІ президентом і не захотіли боротися з ним після перевороту. Успіх перевороту пояснювався ліберальною опозицією індиферентністю народу, його страхом перед комунізмом, а

також недовірою до парламентаризму.

Революційна концепція бонапартизму, представлена К. Марксом в роботі "Вісімнадцяте брюмера Луї Бонапарта", пояснює його як прояв контрреволюції, що стоїть на шляху поступальних соціальних змін [2]. Якщо ліберальна концепція бонапартизму вбачала в ньому об'єктивний наслідок дестабілізації суспільства в результаті революції, котра прагнула до досягнення утопічних цілей, то К. Маркс розцінює встановлення бонапартистської диктатури як наслідок страху дрібної буржуазії (селянства) перед пролетарської революцією. Специфіка бонапартизму відповідно до марксизму полягає в його винятковій здатності до міжкласового лавірування, яке надає йому значну автономність і відому політичну самостійність, яке виражається в умінні регулювати соціальні відносини і суперечності зверху. Звідси виникає також негативне ставлення марксизму до регулюючої ролі бюрократії, яка характеризується виключно як феномен класового панування, а не інтегруючий інструмент управління. Відповідно вихід з даної ситуації вбачається в соціальній революції, яка повинна привести до класової диктатури нового типу. Циклічність бонапартизму впливає з циклічності революційного процесу, великі етапи якої чергуються з етапами контрреволюції і бонапартизму.

Реформістська доктрина дала третю інтерпретацію бонапартизму, відмінну від двох попередніх. Її основний представник – П.-Ж. Прудон розійшовся в оцінці перевороту як з лібералами (В. Гюго, А. де Токвіль), так і з революціонерами (К. Маркс). На відміну від лібералів, які однозначно засудили переворот, П.-Ж. Прудон зайняв більш гнучку, навіть макіавеллістичну позицію. Виходячи зі своєї ідеї соціалізму і скасування держави, він розглядав режим Наполеона III як крок на шляху до здійснення соціальних реформ і скасування держави. Як і К. Маркс, П.-Ж. Прудон розглядав бонапартистський режим як продукт революції і спеціально аналізував соціальну структуру французького суспільства в роки кризи 1848-1852 рр. Обоє мислителів цікавило виявлення соціальної логіки державного перевороту. Однак К. Маркс звинувачував П.-Ж.Прудона в тому, що його історична реконструкція подій перетворилася в апологію перевороту.

Прудон прагнув не до виправдання перевороту, а до використання його результатів для революційних перетворень, бачачи в новому режимі «заперечення самого монархічного суверенітету» [3, с.126]. Тому він пропонував новому режиму програму державного управління і звертався до Наполеона III особисто. Під час зустрічі П.-Ж. Прудона з Наполеоном III 26 вересня 1848 р. майбутній диктатор вислухав його, погодившись із засудженням політики Л.Кавеньяка, і зовні солідаризувався з рядом соціальних ідей П.-Ж. Прудона. Наполеон III зачарував публіциста, який, однак, продовжував бачити в ньому загрозу для республіки.

Історичний бонапартизм визначається дослідниками як нова формула влади, що з'єднує демократію (пасивну) і авторитаризм (активно реалізовується), тому вона неминуче носить центристський характер і ґрунтується на складному типі легітимності. Ідеологічними джерелами бонапартизму були одночасно ідеологія старого порядку і революції, а метою – примирення абсолютної монархії (з її бюрократичної централізацією і традицією реформ зверху) і якобінської диктатури, заснованої формально на народній злагоді. Переворот 18 брюмера означав триумф політичного прагматизму над теорією і ідеологією. В цілому бонапартизм в 1799 р. досяг успіху там, де не досягли успіху О. Мірабо, А. Барнав, а потім П. Баррас: він зупинив французьку революцію [5, с. 98]. Це форма авторитарного правління і централізованої адміністрації, головний критерій якої – прагматизм і пошук ефективності.

Основними результатами процесу політичних та адміністративних реформ стало вироблення чітких параметрів бонапартистської системи моделі влади: зміна ідеології режиму; централізація влади; обмеження (аж до повного придушення) незалежності законодавчої влади; дискредитація парламентських дебатів як "говорильні": скасування багатопартійності і духу фракційної боротьби, взагалі ролі ідеологічних дискусій в політиці; боротьба з іншими автономними центрами впливу – незалежними регіональними лідерами – нотабля, фінансовою олігархією в особі окремих її представників; перетворення уряду в виконавчий орган, позбавлений власної ініціативи; нейтралізація положень конституції, що стосуються ролі Законодавчого корпусу і Сенату в законодавчій політиці. Антипарламентаризм взагалі став характерною рисою бонапартизму. Реалізація даної програми робила систему управління надцентралізованою і негнучкою (відсутність індивідуальної ініціативи), а часом паралізованою в умовах відсутності глави держави. Наполеон I реалізував, таким чином, абсолютистську централізацію влади, знову відкрити якобінцями в 1793 р.

Звернення до даної концепції реформування політичної системи, що склалася в основних рисах ще в епоху Першої імперії, відбувалося потім у Франції (зрозуміло, з відомими корективами) неодноразово – в період Другої імперії і голлістської реформи конституційного ладу. Дана програма потім запозичувалася багатьма країнами з метою стабілізації соціального ладу і політичної системи після великих потрясінь революційного характеру, пов'язаних зі змінами відносин суспільства і держави, влади і власності, конституційними переворотами [4, с. 129].

В цілому суть бонапартистського проекту в тому, що він дозволяє поєднати демократичну легітимність (у вигляді загального виборчого права) та можливість для виконавчої влади активно втручатися в процес модернізації суспільства. В умовах розколотого суспільства даний тип політичного режиму часто стає системною реакцією на процес соціального розпаду. Звернення до бонапартистської моделі є постійним, дана тенденція спостерігається у багатьох країнах світу протягом 19 – 20 ст. Але її інтерпретації, акцентування тієї чи іншої її складової виявляється різним і навіть діаметрально протилежним, що підтверджують наведені інтерпретації сучасників політичного режиму Наполеона III.

Список використаних джерел

1. Гюго В. Наполеон Малий / В. Гюго Собрание починений. – Москва: Государственное издательство художественной литературы, 1953. – Т. 5. – 244 с.
2. Маркс К. Вісімнадцяте брюмера Луї Бонапарта / К. Маркс, Ф. Енгельс. Твори / Переклад з другого рос. видання. – Київ: Держполітвидав УРСР, 1956. – Т.8. – 706 с.
3. Медушевский А.Н. Русский бонапартизм как предмет сравнительного изучения // Труды Института российской истории. Вып. 5 / Российская академия наук, Институт российской истории; отв. ред. А.Н.Сахаров. – М., 2005. – С. 118-181.

4. Русский либерализм: Исторические судьбы и перспективы [Електронний ресурс]. – М., 1999.– Режим доступу: <https://books.google.com.ua/books/about>
5. Туган-Барановский Д.М. У истоков бонапартизма /Под ред. Ж. У. Ибрашева. — Саратов : Изд-воСарат. ун-та, 1986. — 199 с.
6. Филиппова Т. А. «Заменитель Наполеона». К вопросу о дефинициях «советского бонапартизма» // ВестникТвГУ. Серия «История». – 2014. - № 3. – С. 18–33.

БЕРЛІНСЬКА КРИЗА 1958-1961 РР. НА ФОНІ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ»

Бондаренко Катерина Григорівна, студентка

*Науковий керівник: Мартинчук І.І., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет*

Німецьке питання було одним з ключових у відносинах колишніх союзників – СРСР та країн Заходу. Німеччина виявилася поділеною, Берлін – у руках різних держав – хоча територіально він був в НДР, але частина міста належала до ФРН. Західний Берлін став вітриною капіталістичного світу в соціалістичній державі. Такий стан речей не влаштував насамперед СРСР, який вже в кінці 50-х рр. XX ст. відставав від провідних країн світу і в економічному, і в технологічному плані. Таким чином, в протистоянні двох суспільних систем, під назвою «холодна війна» була постійна німецька складова, яка проявлялася в кризах у вирішенні берлінського питання.

Ознакою наближення чергової кризи стала нота, спрямована урядом НДР чотирьом державам 4 вересня 1958 р., що містила пропозицію про створення комісії з представників Західної та Східної Німеччини для підготовки мирного договору між ФРН та НДР.

27 листопада радянська влада оголосила свою вимогу, яка стосувалась виведення західних окупаційних сил із Західного Берліна і його подальшої трансформації у «вільне місто» в шестимісячний термін.

В ході кризи активну роль, як засіб тиску на кремлівських політиків, зіграло американське керівництво. Берлінська криза 1958 р. припала на переломний в певному сенсі період американської зовнішньої політики. Підходила до кінця епоха Д. Ф. Даллеса, який помер після важкої хвороби в травні 1959 р. Все очевидніше ставала неспроможність його зовнішньополітичної позиції, яка найбільш наочно проявилася в концепції «масованої відплати» – загального масованого удару всіма стратегічними силами США по території Радянського Союзу. Ця доктрина була сформульована ним ще в 1954 р. На противагу цієї утопічної і вкрай небезпечної концепції начальник штабу армії генерал М. Тейлор вперше сформулював так звану концепцію «гнучкого реагування», яка передбачала використання в разі кризових ситуацій не тільки ядерної зброї, а й широкого набору інших військових засобів, включаючи і звичайні сили. Згодом М. Тейлор зміг з успіхом реалізувати свою доктрину, ставши військовим радником в адміністрації Д.Кеннеді [1, с. 428].

Обстановка навколо Західного Берліна різко загострилася після скандальної промови М. Хрущова на зборах Радянсько-польського товариства дружби в Москві 10 листопада 1958 р. в якій він заявив: західні держави повинні відмовитися від своїх окупаційних прав в Західному Берліні. При цьому Хрущов підкреслив: СРСР розглядатиме будь-яку силову акцію, або провокацію проти НДР як напад безпосередньо на Радянський Союз [4, с. 95].

У відповідь американський президент Д. Ейзенхауер заявив: «Наші сили в місті представлені тільки розрізненими гарнізонами. Реальна оборона Берліна лежить тепер в публічно вираженому намірі Заходу обороняти його, якщо необхідно, будь-яким способом, в том числі й воєнним» [2, с. 30].

Ризик прямого зіткнення зростав. За три дні до виступу М. Хрущова 10 листопада 1958 р. держсекретар США А. Даллес підтвердив рішучість США відстоювати свої права в Західному Берліні, «якщо буде потрібно, військовою силою» [2, с. 31].

2 лютого 1959 р. радянські блок-пости зупинили просування американського військового конвою на автобані Берлін-Хелмштедт з наміром провести перевірку вантажів, що перевозилися. Зустрівши рішучу відмову, радянські солдати затримали конвой. Москва негайно отримала американську ноту, в якій радянські дії були охарактеризовані як «явне порушення американського права вільного доступу до Берліна». Конвой був пропущений.

За таких обставин М. Хрущов відправився до США. У вересні 1959 р. Д. Ейзенхауер на зустрічі з М. Хрущовим в Кемп-Девіді домовились, що стосовно берлінського питання повинні бути проведені додаткові переговори.

Після зустрічі двох лідерів розбіжності щодо Берліна втратили риси гострої кризи і на півтора року прийняли форму уповільненої конфронтації. Москва неформально відмовилася від ультиматуму, але реально продовжувала дотримуватися своїх вимог, хоча домогтися їх так і не зуміла.

Особливо загострилася ситуація в 1961 р., коли країну покинули понад 207 тисяч осіб, переважно з числа молодих і кваліфікованих фахівців. Обурена влада Східної Німеччини звинувачувала Західний Берлін і ФРН у «торгівлі людьми», «переманюванні» кадрів і спробах зірвати їхні економічні плани. Вони запевняли, що господарство Східного Берліна щорічно втрачає через це 2,5 млрд. марок [2, с. 35].

За такої ситуації на нараді перших секретарів керівних комуністичних партій держав ОВД (Організація Варшавського договору), що проходила у Москві 3-5 серпня 1961 р. Вальтеру Ульбріхту було дозволено ініціювати закриття кордону між частинами міста. 7 серпня відповідне рішення було затверджене на засіданні політбюро Соціалістичної єдиної партії Німеччини, а 12 серпня відповідну постанову прийняла Рада міністрів НДР.

Спорудження муру розпочалося в ніч на 13 серпня. Було залучено близько 25 тисяч членів воєнізованих «бойових груп» з підприємств НДР, що зайняли лінію кордону із Західним Берліном, їхні дії прикривали частини східнонімецької армії [3, с. 39]. Так було побудовано Берлінську стіну, яка стала результатом Берлінської кризи 1958-1961 рр. та символом «холодної війни».

Список використаних джерел

ЗМІСТ

Молодий педагог

Антонів Л.Л. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	3
Арсентєва О.О. ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ НАВЧАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ МАТЕМАТИКИ.....	4
Басюк О.О. ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	5
Білоус Г.В. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ «ШКОЛИ ПІД ГОЛУБИМ НЕБОМ» В СУХОМЛІНСЬКОГО У РОБОТІ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	7
Биднарчук А.Я. РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДИКИ ВИХОВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ШАНОБЛИВОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІВНИКІВ ДНЗ.....	9
Бичук С.Б. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ БАТЬКІВ ВИХОВАНЦІВ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	10
Богданець А.С. ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДИТИНИ-АУТИСТА.....	12
Богів І.Г. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ.....	13
Божук М.Р. МОВЛЕННЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДОШКІЛЬНИКІВ: СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА.....	14
Боровець М.Б. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	16
Бруяк М.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	18
Бурмака П.В. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ПТНЗ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	20
Валага А.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	21
Василенко О.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРАКТИКЕ РАБОТЫ УЧРЕЖДЕНИЙ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ С СЕМЬЕЙ.....	22
Василенко Н.О. МЕТОДИЧЕСКОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ КАК ОДНА ИЗ ЭФФЕКТИВНЫХ ФОРМ МЕТОДИЧЕСКОЙ РАБОТЫ С ПЕДАГОГАМИ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	24
Воробей Т.С., Падалка О.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	26
Гаврікова А.В. ВИХОВАННЯ У ДІТЕЙ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО БЛИЗЬКИХ ДОРΟΣЛИХ.....	27
Гаврилюк Л.В., Казначеева Л.М. В. О. СУХОМЛІНСЬКИЙ ПРО МИСТЕЦТВО СЛОВА ПЕДАГОГА.....	28
Галайчук М.В. ПРОБЛЕМНІ СИТУАЦІЇ ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНИЧО-ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	30
Галушко І.М. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ МАТЕМАТИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	32
Годованюк М.В. ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ ДНЗ І СІМ'Ї У НАВЧАННІ ДОШКІЛЬНИКІВ МАТЕМАТИКИ.....	33
Голуб О.Ф. ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ ЗДОРОВЬЯ ЧАСТО БОЛЕЮЩИХ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	35
Горбатюк А.І. ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	37
Гурин Ю.В. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	39
Давидович Г.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВСТАНОВЛЕННЯ НАСТУПНОСТІ У ВИКОРИСТАННІ СІМЕЙНИХ ТРАДИЦІЙ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ТА МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	40
Дейнеко А.І. РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	42
Демчук М.В. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	43
Диняк О.С. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	45
Дімітрова Н.В. ЗМІСТ ФОРМУВАННЯ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	47
Дубинка М.Г., Рублевская Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНТЕРАКТИВНЫХ ИГР В ПРОЦЕССЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	49
Дубовская Д.Г. ВОСПИТАНИЕ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА ЦЕННОСТНОГО ОТНОШЕНИЯ К РОДНОМУ ЯЗЫКУ.....	50
Євгейчук А.Г. ПРИЧИНИ УЧНІВСЬКОГО ТРАВМАТИЗМУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ХАРАКТЕРУ.....	52
Жигула І.Г. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ.....	53
Жовнір А.О. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	55
Зброжек Д.Г. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННИХ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНИХ ВИДАНЬ ДЛЯ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	56
Зелінська А.В. ІГРОВІ УРОКИ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	57
Зубчик А.А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ З МАТЕМАТИКИ.....	58

Іванчук О.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗНАТЬ ПРО ВЕЛИЧИНИ ТА ДІЇ НАД ІМЕНОВАНИМИ ЧИСЛАМИ.....	60
Ільчук І.Р. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЗАСОБАМИ НІТ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ СТЕРЕОМЕТРІЇ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	61
Каленюк І.П. ДО ПРОБЛЕМИ ТРАВМАТИЗМУ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	63
Квич М.І. ВПЛИВ СТИЛЬОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ НА СВІТОСПРИЙНЯТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	64
Кірєєва О.О. МОВЛЕННЄВО-ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Кирилюк Л.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЗАСОБАМИ НІТ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ ПЛАНІМЕТРІЇ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	68
Козачук М.В. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ЛОГОПЕДИЧНИХ ЗАНЯТЬ У ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	71
Козіцька І.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ УРОКІВ В УЧНІВ 8 КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	72
Костюченко О.Л. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ.....	73
Кузьменко Д.О. ПРОГНОЗУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЧАТКОВОГО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ МАТЕМАТИКИ ВІДПОВІДНО ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ КУРСУ, ПЕРЕДБАЧЕНОЇ МОН У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТИ.....	74
Кушнирук Л.И. СОТРУДНИЧЕСТВО С РОДИТЕЛЯМИ В ПРОЦЕСЕ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ ЭНЕРГОСБЕРЕЖЕНИЯ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	76
Латыговская О.В. КУЛЬТУРА ЗДОРОВЬЯ И ЕЕ ФУНКЦИИ В РАЗВИТИИ ЛИЧНОСТИ.....	77
Литвинюк О.І. РОЗВИТОК ДИЗАЙНЕРСЬКИХ УМІНЬ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	79
Лоза С.П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ІГРОВОЇ КОРЕКЦІЇ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	81
Луцик Ю.В., Кирильчук Ю.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОНАННЯ ВПРАВ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	82
Ляшко К.В. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Ляшова Н.С., Глазырина Л.Д. ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В УЧРЕЖДЕНИЯХ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ ДЛЯ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНЫХ КОММУНИКАЦИЙ.....	85
Мазурець Ю.О. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	86
Максимчук Н.М. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ.....	87
Маньковська О.Я. ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ХУДОЖНЬО-ОСВІТНІХ ЗНАТЬ НА ЗАНЯТТЯХ ОБРАЗОТВОРЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	89
Мартинюк О.Ю. РОЛЬ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ РОЗУМОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	91
Мелешук Л.В. КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	92
Мельник І.В., Шурип О.І. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ТВОРЧОСТІ.....	94
Мельникова М.С. ФОРМИРОВАНИЕ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ В ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩЕЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	96
Мельничук К. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ПЕРЕКАЗУ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	97
Миронець І.В. РОЛЬ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	98
Молчанович К.І. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ ЯК ЗАВДАННЯ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	99
Мулик Д.В. ВПЛИВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ КАЗКИ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ.....	101
Мусійчук Т.А. ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ХРИСТІЯНСЬКИХ ЦІННОСТЯХ.....	104
Николаїшина А.В. ФОРМУВАННЯ ТЕАТРАЛЬНО-ІГРОВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	105
Олінчук О.В. ГУМАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	106
Омельчук І.О. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ ТА ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ. ПОРІВННЯ ЗНО В УКРАЇНІ ТА ЄДЕ В РОСІЇ.....	108
Онїщук О.І. РОЗВИТОК ПРОСТОРОВОЇ УЯВИ В УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЗА ПРОФЕСІЮ “СТОЛЯР БУДІВЕЛЬНИЙ” З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНОЇ НАОЧНОСТІ.....	109
Осипчук О.П. ОСОБЛИВОСТІ РЕАГУВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА ПРЕД'ЯВЛЕНІ МОРАЛЬНІ ВИМОГИ.....	110
Падалка О.І. ФОРМУВАННЯ ПРІОРИТЕТНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	111
Панько Т.И. АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ПОДГОТОВКИ СТУДЕНТОВ К РАБОТЕ В УСЛОВИЯХ МОДЕРНИЗАЦИИ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА.....	113
Папковская Е.Л., Рублевская Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ДИДАКТИЧЕСКИХ ИГР В ПРОЦЕСЕ ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА ВЫШИВКЕ.....	115
Пархомей Х.А. ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СВІТУ.....	116
Піщик І.В. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ХМАРИ ТЕГІВ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ	

ШКОЛІ.....	118
Познаховська Д.О. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ МЕТОДІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» У ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ З ДОПОМОГОЮ НІТ.....	120
Поліщук В.В. НОВІ ІНТЕРНЕТ - НЕБЕЗПЕКИ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ.....	121
Приходчук Ю.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	122
Приходчук Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ УРОКІВ З МАТЕМАТИКИ.....	124
Vladimir Petrov PROGRESYWIZM A EDUKASJA.....	126
Пшеницына Л.А. ФОРМИРОВАНИЕ ГУМАНИСТИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА КАК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА.....	127
Русов В.М. СИТУАЦИОННО-РОЛЕВАЯ ИГРА КАК СРЕДСТВО ИНКЛЮЗИВНОЙ ПОДГОТОВКИ СЛУШАТЕЛЕЙ КУРСОВ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ.....	129
Сахарчук І.В. ТРАДИЦІЇ РОДИННО-ПОБУТОВОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЧИННИК МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДИТИНИ.....	131
Сергійчук Н.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ІКТ.....	132
Середа Р.І. ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ ВПРАВ.....	134
Сілкова Е.О. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ СКЛАДЕНІ ТЕКСТОВІ ЗАДАЧІ.....	135
Скороход Н.В. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	137
Солонінка Н.М. РОЛЬ КАЗКИ У ФОРМУВАННІ ВОЛІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	139
Стасюк М.С. ЗАГАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТРАВМАТИЗМУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	140
Стельмах М.С., Падалка О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТИ З АВТОРСЬКОЮ КАЗКОЮ.....	141
Стецюк А.В. ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КРАЄЗНАВСТВА.....	142
Схабюк І.О. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНІК ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	143
Мо Сяохэ ДОСУГОВАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАК ФОРМА ОРГАНИЗАЦИИ ТУРИЗМА В УЧРЕЖДЕНИИ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	144
Тихоход Н.М., Панько Т.И. ОСОБЕННОСТИ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В ДОШКОЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ СЕЛЬСКОЙ МЕСТНОСТИ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА.....	145
Толочик О.М. ВПЛИВ СІМЕЙНОГО СЕРЕДОВИЩА НА СХИЛЬНІСТЬ ДІТЕЙ ДО ТРАВМАТИЗМУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	147
Трофимчук К.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИХОВАТЕЛІВ У СФЕРІ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ.....	148
Тюска В.Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ.....	149
Усач К.І., Шурин О.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ІКТ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДЕОНАОЧНОСТІ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	150
Фрідріх К.В. ДІАГНОСТИКА РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ: РІВНІ ЗАСВОЄННЯ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	152
Хомич М.В., Руденко Н.М. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ З ДИЗАРТРІЄЮ ЗАСОБАМИ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ТРЕНІНГУ.....	153
Хоронжевський О.М. ГІПСІЧНА КУЛЬТУРА ТА ТЕМПЕРАТУРНО-ПОВІТРЯНИЙ РЕЖИМ НАВЧАЛЬНИХ МАЙСТЕРЕНЬ.....	155
Цурикова Е.И. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ КОРРЕКЦИОННОЙ ПЕДАГОГИКИ.....	157
Чиж Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ДО РОБОТИ У ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	158
Шевчук А.А. РЕАЛІЗАЦІЇ ВПЛИВУ ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВОГО МИСТЕЦТВА, ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ СВІДОМОСТІ УЧНІВ.....	159
Шуляк А.С. ПРОДУКТИВНОСТЬ ОРГАНИЗАЦИИ НЕРЕГЛАМЕНТИРОВАННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ОБЛАСТИ «РАЗВИТИЕ РЕЧИ И КУЛЬТУРА РЕЧЕВОГО ОБЩЕНИЯ» В ДОШКОЛЬНОМ УЧРЕЖДЕНИИ.....	160
Шут А.А. СКРАЙБІНГ ЯК СУЧАСНА ФОРМА ПОДАЧІ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ.....	161
Якимчук М.М. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРУ.....	162

Молодий психолог

Бєлюкіна Н.С. ПСИХОКОРЕКЦІЯ НЕАДЕКВАТНОЇ САМООЦІНКИ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	165
Власова Д.В. ПРОБЛЕМА ПРАВОПОРУШЕНЬ У СІМ'Ї ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ.....	167
Гервеленець С.С. ПСИХОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕПРИВОВАНИХ ПІДЛІТКІВ.....	170
Грановська В.М. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОСТІ ПІДЛІТКІВ ЯК ПРОЯВУ ЇХНІХ ВНУТРІШНЬОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ.....	172
Дубинєцька С.П. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	173
Душкін І.Ю. СУБ'ЄКТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	174

Дюлай Е.Я. ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРУ ДЛЯ ЗНЯТТЯ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОГО НАВАНТАЖЕННЯ ТА СТИМУЛЯЦІЇ ТВОРЧОСТІ МОЛОДІ.....	175
Захарук Н.С., Леганькова О.В. МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИЗУЧЕНИЯ ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ГОТОВНОСТИ К МАТЕРИНСТВУ В ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ПСИХОЛОГИИ.....	177
Камінська О.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ПРОФІЛАКТИКИ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ.....	179
Кондисюк Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТВАРИН З МЕТОЮ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОРЕКЦІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ.....	180
Левчук К.В. ЕКЗИСТЕНЦІЙНІ ПОТРЕБИ І РОЗВИТОК ТАЛАНОВИТОЇ ОСОБИСТОСТІ.....	181
Мартинюк А.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СПІЛКУВАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	182
Мельник І.С. ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ КОЛЬОРУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ.....	184
Михайлова І.О. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В ПРАКТИЦІ ШКІЛЬНОГО ПСИХОЛОГА.....	186
Музичка В.П. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ ОБРАЗУ СВІТУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	188
Пасечник А.В. ПОНЯТТЯ ПРО ПСИХОЕМОЦІЙНІ НАПРУЖЕННЯ. ПОВОДЖЕННЯ ПСИХОТИПІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ ТА НЕБЕЗПЕЧНИХ СИТУАЦІЯХ.....	189
Пилипака Ю.І., Романюк В.І. ТИП ПОВЕДІНКОВОЇ АКТИВНОСТІ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ.....	192
Фалей К.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ПІЗНАВАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193
Хомік Т.В. ЖОРСТОКЕ СТАВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДО ТВАРИН: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ БОРОТЬБИ.....	194
Цегельник Т.В. ЗМІСТОВНІ АСПЕКТИ КРИЗОВОЇ СИТУАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.....	196
Чекіна Л.О. СУТНІСТЬ АЛКОГОЛЬНОЇ АДИКЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	198
Шахрайчук І.А. РОЛЬ СІМ'Ї У ФОРМУВАННІ ДІВЧИНИ-ПІДЛІТКА.....	199
Юр Т.А. СУТНІСТЬ ТА ВИДИ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	201

Молодий природодослідник

Безверха О.В. РОЛЬ МІКРООРГАНІЗМІВ У ВІДТВОРЕННІ РОДЮЧОСТІ ҐРУНТІВ В УМОВАХ АНТРОПОГЕННОГО НАВАНТАЖЕННЯ.....	202
Гей В.В., Суходольська І.І. ЕВТРОФІКАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЛЕНТИЧНИХ ВОДОЙМ.....	203
Гергельюк В.І., Крайчук О.В. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ ПРИ ПРИЙНЯТТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	204
Дунайчик А.В. ПРОБЛЕМА РИЗИКУ НАБИРАННЯ ЗАЙВОЇ ВАГИ У ПУБЕРТАТНИЙ ПЕРІОД ЖИТТЯ.....	205
Зубкович І.В. ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИНОСУ БІОГЕННИХ ЕЛЕМЕНТІВ З ВОДОЗБОРІВ ОЗЕР.....	207
Іщук В.О. АНАЛІЗ ФАУНИ СНУСОМЕЛІДАЕ БЕРДИЧІВСЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	208
Кандаурова Б.В., Кирильчук О.О. ПОПУЛЯЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВОДНОЇ ЕНТОМОФАУНИ РІЧКИ СЛУЧ.....	210
Кашевська І.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ТА НЕРВОВИХ ПРОЦЕСІВ ПІДЛІТКІВ.....	212
Кирильчук О.О., Шевців М.В. ВОДНІ ТВЕРДОКРИЛІ КОМАХИ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ МІСТА РІВНЕ.....	213
Кирильчук О.С. ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	215
Ковальчук З.Є. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗОРОВОЇ СЕНСОРНОЇ СИСТЕМИ У ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	218
Ксенджук Ю.В. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ПРО ВЛАСТИВОСТІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ.....	219
Кулініч Ю.А. ШКІДНИКИ ПЛОДОВОГО САДУ ТА ЗАСОБИ БОРОТЬБИ З НИМИ.....	221
Кусік В.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЗІОЛОГІЧНИХ БІОРИТМІВ СТУДЕНТІВ БІОЛОГІВ І-V КУРСІВ ПСИХОЛОГО-ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ.....	223
Литвин Н.В. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПИТАНЬ.....	225
Ляса З.С. ВПЛИВ ФІТОГОРМОНІВ НА РОСТОВІ ПРОЦЕСИ КАПУСТИ ГОРОДНЬОЇ (BRASSICA OLERACEA).....	226
Новак Я.М. ВПЛИВ КІМНАТНИХ ЕКЗОТИЧНИХ РОСЛИН НА ОРГАНІЗМ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ НА ПРИКЛАДІ ДЕЯКИХ ВИДІВ РОДУ PELARGONIUM.....	228
Онанчук М.М., Трохимчук І.М. БІОЛОГО-ЕКОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВОДНОЇ ЕТНОМОФАУНИ ШАЦЬКИХ ОЗЕР.....	229
Охович О.Т. ФОРМУВАННЯ ЕНТОМОФАУНИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПАРКУ «ПІВНІЧНЕ ПОДІЛЛЯ».....	231
Пасько О.В. ДОСЛІДЖЕННЯ РОБОЧОГО ПРОЦЕСУ ПАЛИВОПОДАЧІ АКУМУЛЯТОРНОЇ ПАЛИВНОЇ СИСТЕМИ З ТРЬОХКЛАПАННОЮ ЕЛЕКТРОКЕРОВАНОЮ ГІДРОПРИВІДНОЮ НАСОС-ФОРСУНКОЮ.....	233
Піщук А.В., Грицай Н.Б. ТАКСОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ МОЛОДІ М. РІВНОГО.....	234
Разкевич А.В. РОЗВИТОК ОБРАЗНО-СМИСЛОВОЇ І СЛОВЕСНО-ЛОГІЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ НАВЧАННЯ.....	236
Романюк В.В. ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ ЧИННИКИ ВОДИ У ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ.....	238
Сірма І.М. ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ СТАРІННЯ ЛЮДИНИ.....	241
Тарковська І.П., Шевчук Т.М. ВПЛИВ КРИТИЧНОГО ВМІСТУ НАПОВНЮВАЧА НА СИНЕНЕРГЕТИКУ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ ПОЛІМЕРІВ.....	242
Терешко В.Ю. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ТРАНСПОРТУВАННЯ РІДИН І РОЗЧИНІВ У ТІЛІ ЛЮДИНИ.....	244
Шевчук М.Я. ВПЛИВ СТАЦІОНАРНИХ ТА ПЕРЕСУВНИХ ДЖЕРЕЛ ВИКИДІВ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН.....	

НА СТАН АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В М. РІВНЕ.....	245
Шпортко О.В. АВТОМАТИЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ ТЕСТІВ ДЛЯ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА MOODLE ЗАСОБАМИ СУБД MS ACCESS.....	246
Якута О.О., Лико С.М. ФОРМУВАННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ЕТАП РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	249
Яроцька В.І. APIS MELLIFERA ЯК ОСНОВНИЙ ЗАПИЛЮВАЧ ПОКРИТОНАСІННИХ РОСЛИН.....	250
Ярошко І.А. СИНЕРГЕТИКА ПОШИРЕННЯ МЕХАНІЧНИХ НАПРУЖЕНЬ У НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ.....	252

Молодий історик

Басюк В.В. СОЦІАЛЬНІ НЕБЕЗПЕКИ ЕПОХИ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ В СУЧАСНІЙ ІНТЕРПРИТАЦІЇ СТУДЕНТІВ.....	254
Биков О.В. СУТЬ БОНАПАРТИСТСЬКОГО ПРОЕКТУ В ІНТЕРПРЕТАЦІЯХ СУЧАСНИКІВ НАПОЛЕОНА III.....	257
Бондаренко К.Г. БЕРЛІНСЬКА КРИЗА 1958-1961 РР. НА ФОНІ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ».....	259
Войтюк О.П. ЖИТЛО ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ ДОБИ У МІЖРІЧЧІ СТИРУ ТА ГОРИНІ.....	260
Гергельюк О.І. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ РОНАЛЬДА РЕЙГАНА (1981-1989 рр.).....	262
Гончарук В.М. ФЕНОМЕН ІНАКОДУМСТВА У РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.....	264
Довгаль Д.В. ПРЕТЕКСТИНГ ЯК ОПОСЕРЕДКОВАНА ПЕРЕДУМОВА ГЕНОЦИДУ В РУАНДІ.....	265
Зубчук І.Л. ІТАЛІЙСЬКЕ «ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО»: ПЕРЕДУМОВИ ТА НАСЛІДКИ.....	266
Єпик М.В. ШВЕЙЦАРСЬКА ГВАРДІЯ ВАТИКАНУ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	267
Колодич О.М. ОЗБРОЄННЯ ТА СПОРЯДЖЕННЯ КОЗАЦЬКОГО ВІЙСЬКА ПІД ЧАС НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ ВІЙНИ СЕР. XVII ст.	269
Конончук В.В. РОЗВИТОК ШКІЛЬНИЦТВА В М. РІВНЕ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	271
Кривошей Д.А. КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА В НОВЕЙШЕЕ ВРЕМЯ.....	273
Михальчук Р.Ю. СТАНОВИЩЕ ЄВРЕЇВ В ГЕТТО ГЕНЕРАЛЬНОЇ ОКРУГИ «ВОЛИНЬ-ПОДІЛЛЯ».....	275
Мороз В.В. РОСІЙСЬКО-НІМЕЦЬКІ ДИПЛОМАТИЧНІ ВІДНОСИНИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XIX СТОЛІТТЯ.....	276
Рогожина К.О. КОНСПЕКТ ІСТОРІЇ МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ АТО: В ДАТАХ І ПОДІЯХ.....	278
Сагат Р.Р. ПРОБЛЕМА АЛКОГОЛІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ У XIX–XX СТОЛІТТЯХ.....	280
Синяк С.Л. ДІЯЛЬНІСТЬ СТРЕЛЬЦЬКИХ КЛУБІВ У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ 1921 – 1939 рр.....	283
Скібчик А.В. РОСІЙСЬКІ НІМЦІ В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	285
Скіра Ю.Р. СТАВЛЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ СТУДІЙСЬКОГО МОНАШЕСТВА ДО ОУН ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	287
Солтис А.С. НЕБЕЗПЕКИ РЕЛІГІЙНИХ ТЕНЕТ ЛЮДСЬКОГО НЕПОРОЗУМІННЯ.....	289
Старжець В.І. РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ (1944-1953 рр.).....	291
Талько К.М. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИКИ НАЦИСТСЬКОЇ ВЛАДИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ НА ТЕРИТОРІЇ ОКУПОВАНОЇ ПОЛЬЩІ (1939-1945 рр.).....	293
Терепа Х.Р. КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА УКРАЇНИ (УГКЦ): ЛЬВІВЩИНА – АТО.....	295
Федорчук О.М. ВНУТРІШНЯ ТА ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА АВСТРІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XIX ст.....	297
Харковець В.В. ЄВРОПА НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: КРАХ ВЕРСАЛЬСЬКО-ВАШИНГТОНСЬКОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН.....	299
Шинкарук П.Ю. НАПАД ЯПОНІЇ НА ПЕРЛ-ХАРБОР: СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ ТА РЕЗУЛЬТАТ.....	300

Молодий громадянин держави

Артемович К.В. РІВЕНЬ УСВІДОМЛЕННЯ СТУДУДЕНТАМИ ЗНАЧЕННЯ ОСНОВ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У ВЛАСНОМУ ЖИТТІ.....	302
Качуровська А.С., Сокальська О.В. КОВОРКІНГ-ЦЕНТРИ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ.....	304
Конончук О.Г. РЕЙТИНГУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	305
Овчарук Г. С. ТЮТІОНОКУРІННЯ – ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ.....	307
Остапчук Н.А. ВПЛИВ ІДЕЙ ГУМАНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ ІВАНА ФРАНКА НА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ.....	309
Пісоченко В.О. ЕГО-МАРКЕТИНГ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦЯ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ НА РИНКУ ПРАЦІ.....	311
Шевчук О.А. СОЦІАЛЬНІ НЕБЕЗПЕКИ СТУДЕНТІВ ВНЗ.....	313

Молодий мистецтвознавець

Виткалов С.В. КУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ КРІЗЬ ПРИЗМУ СУЧАСНИХ ЗМІ: НА ПРИКЛАДІ АВТОРСЬКОЇ ТЕЛЕПРОГРАМИ «ГРАНІ МИСТЕЦТВА».....	317
Воят І.О., Костюк Л.К. ПАМ'ЯТКИ САКРАЛЬНОЇ АРХІТЕКТУРИ МІСТА ДУБНА У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ.....	318
Галан К.В. АСПЕКТИ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ.....	319

Глушко О.С., Костюк Л.К. ТЕАТРАЛЬНЕ ЖИТТЯ УКРАЇНИ ЯК ФЕНОМЕН ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ: РЕПЕРТУАР, ЗДОБУТКИ.....	320
Дзиндра О.І. ТИПОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ФЕСТИВАЛІВ.....	321
Димченко С.С. ТЕНДЕНЦІЇ ДЖАЗОВОГО АКУСТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДУХОВИХ ТА УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ХХ СТОЛІТТІ.....	322
Капінос Т.Е., Костюк Л.К. МІСТО КРЕМЕНЕЦЬ ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК ВОЛИНИ.....	323
Карпець В.П. СИМВОЛІЗМ У ТВОРАХ МИСТЕЦТВА ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ.....	325
Карпець М.С. ПРОТИСТАВЛЕННЯ РЕАЛЬНОГО ТА ІРРЕАЛЬНОГО СВІТІВ У ЛІТЕРАТУРНОМУ ФЕНТЕЗІ.....	327
Малюжець О.В., Сокальська О.В. УРІЗНОМАНІТНЕННЯ ФОРМ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІ У СУЧАСНИХ УМОВАХ м. ХЕРСОНА.....	329
Прокоп'як В.Б. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРІВ ГАЛИЧИНИ ПЕРІОДУ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1941-1944 рр.).....	331
Радченя Т.Ф., Виткалов В.Г. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ГРОМАДСЬКО-КУЛЬТУРНІ ІНІЦІАТИВИ РІВНЕНЩИНИ.....	332
Солодка Ю.С., Костюк Л.К. ПОЛІТИКА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ СФЕРИ: НА ПРИКЛАДІ ДОСВІДУ МІСТА САРНИ.....	333
Хіміна К.О. ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ НА РОЗВИТОК ЛІТЕРАТУРНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ: СПРОБА ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ.....	335
Янишевська Ю.О. СУТНІСТЬ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ «МОЛОДІЖНИЙ ТУРИЗМ».....	337
Яринич О.В. ХУДОЖНЯ ЛИСТІВКА ЯК ЗАСІБ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ХУДОЖНИКА.....	339

Молодий філолог

Bogdan Silvia THE IMPORTANCE OF USING HUMOR IN TEFL: A CASE STUDY.....	342
Angela CĂLĂRAȘ PRODUCTIVE PATTERNS IN ENGLISH WORD-BUILDING.....	345
Angela CĂLĂRAȘ A COMPARATIVE STUDY OF WORD FORMATION PROCESSES IN ENGLISH AND ROMANIAN.....	348
Барничко М.В. ОСНОВНІ СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	350
Богачик М.С. ОСНОВНІ КОНЦЕПТИ КОМП'ЮТЕРНОГО СЛЕНГУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	352
Гембік Н.М. МОВНІ ЗАСОБИ РЕКЛАМИ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВИВЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ/зіставний аспект/.....	354
Кальнюк Д.О. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ МОРФОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	355
Корольок О.А. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З СЕМОЮ НА ЗАПОЗИЧЕННЯ ЧАСТИН ТІЛА У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ.....	357
Кузьмич К.А. СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОХОДЖЕННЯ СЛОВА «ДЖЕНТЕЛЬМЕН» ТА ЙОГО ДЕФЕНІЦІЇ.....	357
Ліщук І.С., Середюк Л.А. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДИЧНИХ ПРИЙОМІВ ПРИ РОЗРОБЦІ СИСТЕМИ КОМУНІКАТИВНИХ ВПРАВ.....	359
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ (на прикладі роману «Child 44» Тома Роба Сміта).....	361
Мельник І.Л., Середюк Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ.....	363
Мороз Н.М., Мороз Л.В. СУЧАСНА МЕТОДОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	365
Немеришина М.В. СЕМАНТИЧНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	367
Никитюк Ю.Ю. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ УСНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.....	369
Оксамитна К.С. СЕМАНТИКО – ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ З ДІСЛІВНИМ КОМПОНЕНТОМ ПРЕДИКАТИВНОГО ХАРАКТЕРУ.....	371
Чирук О.П. МОВНІ ЗАСОБИ КОМІЧНОГО В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	372
Шостак О.О. ДО ПИТАННЯ ПРО НАДТЕКСТ.....	373
Ясногурська Л.М. КОГНІТИВНИЙ АНАЛІЗ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ КОНЦЕПТУ НЕНАВИСТІ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВНИХ СВІДОМОСТЯХ.....	375

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали X Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**17 травня 2017 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Камінська О.В.
Комп’ютерна верстка – Камінська О.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 53. Замовлення № 204 /1.Тираж 300 прим.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83